

hvor der har været mange løfter, men meget lidt realiteter fra israelsk side, kunne få lov at fortsætte.

Jeg ved ikke, om ministeren kan følge den logik, men ministeren kan i hvert fald erkende, at det er første behandling, vi er i gang med.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvis det var gået op for hr. Søren Søndergaard, at man melder ved første behandling, hvad man mener med et forslag, så ville det jo altså i stedet for passpilleri betyde ...

Jamen lad os da bare høre hans næste bemærkning, før han hører mit svar. Jeg forstår, han har et spørgsmål, før jeg har givet et svar.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen hvad mener ministeren om forslaget?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Var det det, hr. Søren Søndergaard markerede for, mens jeg var i gang med at give et svar?

Der mener jeg faktisk, som jeg sagde i mit første svar, at det ville være temmelig vanvittigt at vedtage det, og jeg havde troet, at man i hvert fald havde bedt om at få en senere behandling og havde fået trukket det tilbage indtil videre.

Hvis vi nu markerede her i Folketinget, at vi syntes, det var et godt forslag, havde vi markeret, at vi syntes, at resocieringsaftalen med Israel skulle ophæves. Det var vel det samme som at markere, at vi faktisk ønskede at blande os negativt i den fredsproces, der forhåbentlig er kommet i gang, efter at beslutningsforslaget var blevet fremsat.

Så det, jeg i al elskværdighed og stilfærdighed prøvede at sige til hr. Søren Søndergaard, var, at jeg havde fuld forståelse for fremsættelsen, men behandlingstidspunktet er ikke særlig smart. Og dette med at sige anden behandling, ja, men det er jo normalt ved første behandling, at vi siger, hvad vi mener om et forslag.

Derudover ved hr. Søren Søndergaard også godt, thi det her er jo fremsat før, at både den tidligere regering og denne regering mener, at det ikke er særlig smart at lave ensidige foranstaltninger over for en af parterne i en konflikt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja, så går vi over til ordførerne, og det er først fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre ønsker fred og frihed i Mellemøsten. Det ville være lykkeligt, om der kunne komme enighed mellem Israel og Det Palæstinensiske Selvstyre.

Enhedslisten har i flere tilfælde fremsat fuldstændig enslydende beslutningsforslag, første gang i sommeren 2000. Jeg bliver nødt til at sige, at denne gang er timingen, som udenrigsministeren lige har været inde på, fuldstændig vanvittig. Den palæstinensiske leder, Arafat, er lige død, og derfor har vi en helt ny politisk situation i Mellemøsten. Det ser ud til, at mulighederne for at komme videre i forhandlingerne er forbedrede.

Den nye forhandlingsmulighed skal EU benytte konstruktivt. De skal gøre endnu et forsøg på at få løst konflikten, så vi kan få fred i denne meget langtrukne konflikt.

Når vi i EU laver økonomisk-politiske aftaler, er det primært for at sikre et godt samarbejde mellem EU's forskellige nabolande, men økonomisk-politiske aftaler kan da opsiges, som forslaget fra Enhedslisten lægger op til.

Kl. 19.40

Når vi har tætte relationer til andre lande, har vi også langt bedre muligheder for at påvirke og øve indflydelse på de pågældende lande. Derfor har EU et godt og stærkt udgangspunkt for sammen med USA at forsøge at presse så vel Israel som Det Palæstinensiske Selvstyre til at få afsluttet konflikten. Det er, hvad vi skal arbejde på, og altså ikke, som Enhedslisten lægger op til, at smide det instrument væk, der kan benyttes til at påvirke parterne i en positiv retning mod fred.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu går jeg ikke ud fra, at det er på grund af associeringsaftalen, at Arafat er død.

Så synes jeg da også, at det ville være meget rimeligt, at Venstres ordfører måske gjorde status over, hvordan det her vidunderlige redskab, der hedder associeringsaftalen, har virket frem til Arafat døde med at skabe fred i Mellemøsten for slet ikke at snakke om retfærdighed, som jo altså er, at den israelske besættelse ophæves.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes altså, hr. Søndergaard faktisk er selvmodsigende i forhold til den diskussion, han lige førte med udenrigsministeren. Hr. Søren